

geldr synes dock visa, att det snarare betyd-
 er en rå och oerfaren yngling. Måhända diminutiv
 af *Stunt*.

SLYNGELAKTIG, a. 2. Som liknar en slyn-
 gel eller dess sätt, skick, väsende, uppförande. —
Slyngelaktighet, f. 3. — *Slyngelaktigt*,
 adv.

SLYNGELÅR, n. 3. pl. (fam.) Ungdomsåren,
 då man är oerfaren och i allmänhet mera lyder
 sina tycken och höjelser, än förnuftets röst.

SLYNGON, n. 3. Se *Blåbår*.

SLÅ, v. a. 3. Impf. *Slog*. Sup. *Slagit*. Part.
 pass. *Slagen*. 1) (i allmänhet) Med häftig rörelse
 drivas emot ett föremål. *En takpanna föll ned
 och slog mig i hufvudet. Dörren slog honom
 i pannan. Ett träd föll och slog ihjel honom.*
Bommen slog honom i sjön. S. åf, se Afslå.
Hagel har slagit af säden. S. igen, häftigt till-
 sluta, t. ex.: *Blåsten slog igen dörren. S. ned*,
 se *Nedslå. S. till*, träffa med ett plötsligt och
 våldsamt slag, t. ex.: *Bommen kom och slog till
 honom.* — 2) (med person till subjekt) Med häf-
 tighet driva, antingen blotta handen eller något,
 som deraf hålles, emot ett föremål. *S. handen
 emot väggen. S. näsven, klubban i bordet.*
*S. med hammare, med klubba. S. två slag på
 porten. S. värjan ur handen på någon. S.
 en spik i väggen*, indriva den med hammare i
 väggen. *S. någon i hand, på axeln.* (Talesätt)
S. spiken på hufvudet, träffa aldeles rätt. —
 Brukas ofta absolut, t. ex.: *S. i dörrarna*, smälla
 i d. *S. på porten, på dörren*, bulta derpå. *S.
 på stället*, hamra derpå. — *S. åf*, se *Afslå. S.*
fast, fästa, spika fast. *S. för*, se *Förslå, I. S.*
sigill, lås för, sätta sigill, lås för. *S. ifrå'n*,
 lossa, fränbryta. *S. igen*, häftigt stänga, till-
 sluta, t. ex.: *S. igen dörren, locket.* — *S. igenom*,
 med slag af hammare o. s. v. driva igenom,
 t. ex.: *S. en spik igenom väggen.* — *S. ihop*,
 slå emot hvartannat, t. ex.: *S. ihop händerna*;
 äfv. slå fast vid hvartannat, fästa ihop; äfv. skjuta
 ihop, tillsammans, in i hvartannat; äfv. med slag
 hoppacka; äfv. tillsluta, t. ex.: *S. ihop en bok.*
 — *S. in, ned*, se *Inslå, Nedslå. S. ned frukt*,
 med slag eller kastning fälla frukt ifrån trädet
 till marken. *S. ned tält*, nedtaga dem. *S. ned
 ett bord*, nedfälla dess skifva. — *S. omkull*, slå
 till något, så att det faller omkull. *S. på en
 sträng*, anslå den. *S. skenor på ett hjul*, med
 spikar fästa dem derpå. *S. på*, slå hårdare, for-
 tare; slå dugtigt; fortfara att slå. *S. till*, gifva
 ett hastigt och häftigt slag. *S. under*, sätta slår
 under. — *S. upp*, se *Uppslå. S. upp bod*, börja
 bodhandel. *S. upp sin bod*, öppna den. *S. upp
 en tunna*, öppna den; börja tappa derur. *S. upp
 en sort vin*, börja att tappa deraf. *S. upp en
 butelj*, draga korken ur en fylld och korkad bute-
 lj. *S. ut*, se *Utslå. — Syn.* Banka, Bulta,
 Daska, Dänga. — 3) Genom slag eller stark rö-
 relse gifva något en viss beredning. *S. mynt*,
 prägla m. (Bokb.) *S. en bok*, med slaghammare
 slå flera ark på en gång på en jern- eller sten-
 håll. *S. tegel*, tillverka t. *S. murbruk*, bereda
 det genom ältning. *S. rep*, sno rep på repslagar-
 bana. *S. olja*, pressa sådan vid oljeslageri. —
 4) a) Med blotta handen, med vapen eller till-
 hygge driva till någon, för att skada honom till
 lif eller lem, eller förorsaka smärta. *S. någon
 med en käpp, ett rydspö. S. någon för pan-
 nan. S. någon i sidan, i hufvudet, på fing-
 rarna, på örat.* Har äfven djur till objekt,
 t. ex.: *S. en hund, en katt. S. en häst*, slå

honom med piskan. — *S. åf*, se *Afslå. S. efter,
 åt någon*, slå med armen, med ett vapen o. s. v.
 efter en bortgående, eller i riktning åt någon,
 men utan att slaget träffar. *S. ifrå'n sig*, med
 slag driva bort ifrån sig, försvara sig. *S. igen,
 tillbaka*, gifva slag tillbaka. *S. ihjel, till döds*,
 döda genom slag; dräpa. (Fam. talesätt) *Det s-r
 ingen ihjel*, dermed är ej mycket bevändt. *S.
 omkring sig*, utdela slag åt alla håll. *S. till*,
 gifva ett plötsligt och häftigt slag. *S. benen
 undan en*, slå till benen på någon, så att han
 faller. *S. ut*, se *Utslå. — b)* Tilldela någon en
 mängd slag, gifva stryk. *S. någon förderfvad.*
*Han har blifvit illa slagen. S. någon till
 krympling*, så att han blir krympling. *S. någon
 sönder och samman*, aldeles förderfvad. *S. ar-
 mar och ben af någon*, slå någon högst illa. —
Syn. Piska, Rappa, Ge stryk, Basa, Basa på, upp,
 Klappa, Badda, Banka, Fuktla, Damma på, Dänga,
 Ge påkolja, Ge rammel ell. rammelmuljong, På-
 klappa, Påpacka, Påpiska, Pårappa, Påtrumfa,
 Påtröska. — c) (om vissa rofdjur) Fälla, döda.
Vargarne, björnarne ha slagit en oxe. — d)
 (om hästar) *S. ell. s. bakut*, sparka bakut. *Hä-
 sten s-r. Hästen slog mig på benen, slog af
 benet på honom.* — 5) Kasta, stöta. *S. något
 i ögonen på en. S. en sten i hufvudet på
 någon. S. hufvudet emot en sten*, stöta det
 emot &c. (Fig. fam.) *S. i vädret*, se *Väder.*
S. boll. S. bom, s. fel (se *Bom, Fel*). *S. åf*,
bört, se *Afslå, Bortslå. S. fram*, kasta fram;
 (äfv. fig.) t. ex.: *S. fram ett ord. S. i stycken*,
 slå till något eller kasta det i märken, så att
 det går i stycken. *S. sönder*, se *Sönderslå. S.*
tillbaka, se *Återkasta. S. en duk öfver*, kasta,
 hölja, breda den duk öfver. — 6) Utgjuta, utslå,
 hålla, ösa. *S. vin i ett glas. S. dricka ur
 kannan. S. glaset fullt. S. säden i säcken.*
S. vatten öfver något. S. bort, i, se *Bortslå,*
Islå. (Fam.) *S. i sig*, häftigt hålla i sig, ur-
 dricka. *S. ihop*, hålla, ösa tillsammans. *S. vat-
 ten, sand på något. S. vin på buteljer*, tappa
 det på b. *S. tillbaka. S. ut*, se *Utslå. — 7)*
 Fälla, kullkasta. *S. någon till marken, i golf-
 vet. S. någon af hästen. S. under sig*, kasta
 omkull under sig. *S. ned, omkull. S. kaglor*,
 roa sig med kägelspelet. *S. tre kaglor. S. kun-
 gen. S. hela bataljonen*, alla käglor. — 8)
 Afslå (gräs), afmeja. *S. gräs*. I samma mening
 brukas absolut blotta ordet *Slå*, t. ex.: *Det är
 tid att börja s. Han har redan slagit.* Man
 säger äfven: *S. en äng*, o. s. v. — 9) Besegra,
 öfvervinna. *S. en krigshär. S. fienden på flyk-
 ten. S. tillbaka en fiendes anfall. — 10)* (i
 brädspel, schack, o. s. v.) Borttaga en pjes för
 motspelaren. *S. drottningen* (i schack). *S. en
 bricka, ett band* (i brädspel). — 11) Säges äfven
 om det klingande ljud, hvarmed ett ur tillkänna-
 gifver, hvad tiden är liden. *Hvad s-r klockan?
 Hon s-r ett. Hvad är klockan? Hon är ett
 slagen, har slagit ett.* Detta ur slår *quarter*,
timmar, anger genom klockslog q, t. — Absolu-
 lut säges: *Klockan s-r, timman s-r. Det uret
 s-r ej. — 12)* Omveckla, omsvepa, inlägga i något.
 För denna bem. alltid åtföljdt af partikel (van-
 ligen *om*, äfv. *in*). *S. tåg, segelgarn m. m. om
 något. S. papper, duk &c. om, omkring något.*
S. om sig, insvepa, inveckla sig uti. *S. in nå-
 got i papper. — 13)* *Slå* brukas för offrigt i
 vissa talesätt och ingår med partiklar i åtskilliga
 förbindelser, hvilka icke gerna kunna hänföras
 till någon af föregående bemärkelser. *S. eld,*